

Metodyka logopedyczna II - opóźniony rozwój mowy, jąkanie - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka logopedyczna II - opóźniony rozwój mowy, jąkanie
Kod przedmiotu	05.6-WP-PEDP-ML2
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika / Logopedia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Egzamin
Konwersatorium	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przystwojenie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej w zakresie rozwoju mowy i płynności (jąkanie, gielkot) mówienia, wspomagania opóźnionego rozwoju mowy i terapii jąkania. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie niepełności mówienia do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

Wymagania wstępne

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

Zakres tematyczny

Wykłady

Istota opóźnionego rozwoju mowy – problemy definicyjne. Klasyfikacje opóźnień w rozwoju mowy. Objawy opóźnienia w rozwoju mowy. Wskaźniki i stopnie opóźnienia w rozwoju mowy. Przyczyny opóźnienia rozwoju mowy (psychospołeczne, biologiczne). Problem niepełności mowy (jąkanie, gielkot) w literaturze. Etiologia zaburzeń płynności mowy. Rozwojowa niepełność mowy a jąkanie wczesnodziecięce: cechy mowy dziecka jąkającego się. Stadia rozwoju jąkania. Jąkanie pierwotne i wtórne, logofobia.

Konwersatoria

Diagnostyka funkcjonalna dziecka z niesamodzielnym opóźnionym rozwojem mowy – elementy MFDR, metody diagnozowania opóźnień (CHAT, Delacato). Metody stymulacji rozwoju zaburzeń zdolności komunikacyjnej dziecka. Praca z rodziną dziecka z opóźnionym rozwojem mowy. Diagnoza różnicowa jąkania i gielkotu, prezentacja testów diagnostycznych. Metody terapii: mówienie rytmiczne, wystukiwanie sylab, metoda echa, metoda Cooperów, M. Chęćka, L. Arutiunian, program kompleksowej terapii van Ripera, ćwiczenia wspomagające płynne mówienie (relaksacja, trening autogenny, ćwiczenia oddechowe); terapia grupowa; metody wspierające terapię jąkania.

Metody kształcenia

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbolne efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metodyki diagnozy i terapii zaburzeń rozwoju mowy, niepełnego mówienia u pacjentów w różnym wieku	K_W08	- kolokwium - egzamin	- Wykład - Konwersatorium
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji. Potrafi pracować w zespole	K_K01 K_K07	- kolokwium - projekt	- Wykład - Konwersatorium

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie rozwoju mowy i niepełnego mówienia. Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej	• K_U01 • K_U02	• projekt • metoda przypadku	• Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z konwersatorium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatorium (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z konwersatorium i egzaminu.

Literatura podstawowa

1. Adamczyk B., *Terapia jåkania dla ubogich, ale chętnych*, „Logopedia” 1999, 26.
2. Byrne R., *Pomówm y o zacinaniu*, Warszawa 1989.
3. Chęćek M., *Etapy w zmodyfikowanym programie psychofizjologicznej terapii jåkania się*, „Logopedia” 1997, 24.
4. Jastrzębowska G., *Opóźnienia rozwoju mowy*, [w:] *Podstawy neurologopedii*, red. T. Gałkowski, E. Szelać, G. Jastrzębowska, Opole 2005.
5. Jastrzębowska G., *Istota i klasyfikacje opóźnień rozwoju mowy*, „Audiofonologia” 1997, 10.
6. Tarkowski Z., *Jåkanie wczesnodziećięce*, Warszawa 1992.
7. Tarkowski Z., *Jåkanie, Giełkot*, [w:] *Logopedia: pytania i odpowiedzi: podręcznik akademicki* red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 1999.
8. Zaleski T., *Opóźnienia w rozwoju mowy*, Warszawa 2002.

Literatura uzupełniająca

1. Jastrzębowska G., *Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej*, Opole 1998.
2. Kostecka W., *Pomoc logopedyczna dziecku jåkającemu się*, „Logopedia” 1999, 26.
3. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Jarosław Wagner (ostatnia modyfikacja: 09-04-2018 21:23)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ